

Mossèn Batalla, Medalla de la ciutat d'Olot

Rector de Palamós (1979-87), a més de portar la delegació de migracions, va col·laborar estretament amb la socialista Montserrat Tura (futura consellera d'Interior). Amb ella va treballar per assolir l'Hospital nou de Palamós i el Baix Empordà (d'atendre 60.000 pacients havia de passar a atendre'n 133.000), la primera fase del qual s'inauguraria el 2010. Aleshores, el nou bisbe de Girona, Jaume Camprodon, respectant-li el seu càrrec de director de la Secretaria Pastoral, el va nomenar delegat diocesà i interdiocesà de Pastoral de Turisme, Santuaris i Pelegrinatge de Catalunya i Balears (1980-2012). Va ser quan amb altres companys capellans van posar al dia les eucaristies vespertines de dissabtes i diumenges d'estiu, en llengües diferents per als turistes, en molts llocs de la Costa Brava. No debades l'1-VI-2016 la Universitat de Barcelona li atorgà el Premi a l'Emprenedor Pioner de la Pastoral del Turisme, per haver-hi dedicat més de trenta. Un dels problemes que preveia -i que més aviat s'engrandiria- era el migratori. Res d'estrany que entre el 1985 i 2016 el trobem de secretari i tresorer en l'àmbit estatal de l'Accem (Associació de la Comissió Catòlica de Migracions), una ONG laica, sense ànim de lucre i apartidista, que treballa per millorar les condicions de vida de les persones en situació de vulnerabilitat i enfortir la igualtat d'oportunitats, la justícia i l'equitat. A finals dels 80 el mossèn demanà una parròquia més petita al bisbe per poder desenvolupar millor la seva nova tasca. Camprodon el faria rector de Sant Pol de Mar (1987-2005) tot promovent-lo al càrrec estatal de director del Departament de Pastoral del Turisme, Santuaris i Pelegrinatges de tota la pell de brau (1996-2005), càrrec que continuà amb el bisbe Carles Soler Perdigó (2001-2008). Aleshores, passava una setmana a Sant Pol i una altra a Madrid, Saragossa o allà on toqués, a fi de poder reunir-se amb rectors de pobles turístics i responsables de santuaris. Demanava que s'utilitzessin els béns culturals eclesiàstics per promoure un autèntic humanisme entre els creients segons la imatge de "l'home nou" propugnat per la Gaudium et spes del Vaticà II. El 2002 publica Santuarios. Guía de turismo y peregrinación (Madrid: Edicel). Cal tenir en compte que dels 12.300 santuaris-ermites-capelles (54 catalogats a Catalunya), un bon nombre són dedicats a la Mare de Déu. I que no són el mateix el santuari de Covadonga, el de Montserrat, el del Pilar o els andalusos de la Virgen del Rocío de Huelva o la Macarena de Sevilla. Com a fill del Vaticà II, sabia que el concili havia renunciat a deificar Maria per acabar incloent-la en la Lumen Gentium, com una filla més de l'Església. Al mossèn li preocupava moltíssim que el culte a la Verge no fos ni folklòric ni supersticiós ni sentimental ni se l'adorés com una deessa. Que naixés d'una fe genuïna, d'acord amb l'Evangeli de Lluc (Lc 1,52b-53). El 2005, acabada la seva tasca sobre els santuaris hispànics, deixà Sant Pol i passà a Sant Feliu de Guíxols el 2006. Del 2006 al 2014 va ser rector a Santa Susanna. Amb el nou bisbe Francesc Pardo (2008-2022), la pastoral del Turisme de la Costa Brava va perdre l'empenta inicial, però encara trobaríem el mossèn celebrant l'Eucaristia en hotels de Santa Susanna, aprofitant que era delegat de Pastoral. El 2011 va complir 75 anys, però no es va jubilar fins al 2014. Llavors, lluitant contra dos càncers, va fer redós a Camprodon (2014-2020), quan va decidir passar la vellesa a Olot. Cal testimoniar que, a l'acte de concessió de la Medalla de la Ciutat d'Olot, hi havia exfeligresos seus de tots els pobles on havia actuat. I que en el discurs d'acceptació encara demanà una església acollidora, de portes obertes a tothom, capaç de superar les prohibicions i de fer propostes engrescadores.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/10/27/mossen-batalla-medalla-ciutat-d-123043651.html>